

češće je »župni«, u južnoj Hrvatskoj, ostaloj Bosni i Hercegovini uglavnom stoji »župski«.

Zaključiti je na kraju iz svega da se leksikografi ne slažu: jedni ne nalaze razliku u značenju župni i župski, drugi je potpuno osjećaju i unose u rječnike, a slično je u službenoj upotrebi po župnim uredima. U ovakvim prilikama presudna je upotreba u lijepoj književnosti. U njoj je razlika ostvarena, i nema dvojbe hoće li se s potpunom sigurnosti upotrijebiti jedan ili drugi pridjev. Razlika je nastala sama od sebe kao posljedica grananja značenja im. župa i treba je se držati kako ne bi dolazilo do pometnje u upotrebi.

Mate Šimundić

SLOŽENICE S RJEČJU AUTO

U Pravopisnom rječniku i u najnovijem Rječniku hrvatskosrpskoga književnog jezika zabilježene su mnoge složenice, odnosno polysloženice koje u prvom dijelu imaju riječ »auto«. I u jednom i u drugom rječniku pravi se razlika u značenju riječi »auto« (1. samo, 2. automobil), od čega i zavisi da li ćemo

tu riječ pisati sastavljeno s drugom riječju (npr. autogol, autobiografija, autogram) ili s crticom (npr. auto-garaža, auto-put, auto-kolona). Izuzeci su vrlo rijetki, npr. autodrom, autokar, u kojima su oba dijela složenice svedena na jedan akcent, i to na prvom dijelu.

Prema pravilu riječ »auto-mehaničar« treba pisati kao polysloženicu jer je prvi dio skraćenica od riječi »automobil«. U tom je obliku ona i zabilježena u Pravopisnom rječniku na str. 195. U Rječniku MH (knj. I, str. 103) ona je, međutim, zabilježena u obliku složenice s jednim akcentom na drugom dijelu (automehničar), iako su na prethodnoj strani zabilježene slične polysloženice: auto-servis, auto-put, auto-garaža, auto-kolona, auto-komanda.

Ako bi bila u pitanju tiskarska pogreška, vjerojatno bi bila ispravljena na kraju knjige. Ne može biti ni izuzetak od pravila jer bi u tom slučaju akcent morao biti na prvom dijelu. Stoga se nameće zaključak da je spomenuta riječ pravilno napisana u Pravopisnom rječniku, a pogrešno u Rječniku MH.

Slobodan Kovačević

V I J E S T I

GODIŠNJA SKUPŠTINA HRVATSKOGA FILOLOŠKOG DRUŠTVA

U početku lipnja održana je na Filozofskom fakultetu u Zagrebu redovna godišnja skupština Hrvatskoga filološkog društva. Čitaoce »Jezika« upoznajemo u osnovnim crtama s radom Društva za vrijeme od posljednjih godinu dana.

Hrvatsko je filološko društvo, kao organizacija u kojoj djeluju znanstveni radnici, teoretici književnosti, jezikoslovci i ljubitelji hrvatske filologije, i u ovom razdoblju promicalo interes za razvoj filoloških znanosti uopće, razvijalo poštovanje i vodilo brigu za materinsku riječ, kao i za ukupnu kulturu hrvatskoga življa što ju je njegova riječ izrazila. Ono je, nadalje, nastavilo rad na proučavanju jezika i kultura ostalih na-

roda – kao npr. slavenskih, zasebno južno-slavenskih – vodeći računa o važnosti upoznavanja i drugih nacionalnih kultura koje se s hrvatskom nadopunjuju.

Društvo inače djeluje preko nekoliko radnih grupa i sekcija, od kojih su velik ugled postigle u zemlji i u svijetu Sekcija za teoriju književnosti i književnu metodologiju te Zagrebački lingvistički krug. U tim su se sekcijama i ove godine postizali značajni rezultati prijeko potrebni suvremenoj lingvistici i kroz koje su u našu praksu prodirali književnokritički i književno-pedagoški postupci. Nije izostao ni rad još nekih grupa i sekcija: Grupe za međurepubličku suradnju, Grupe za inozemne publikacije, Sekcije za strane jezike, Sekcije za jezičnu kulturu itd.